

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van pesticiden

COM(2006) 373 final — 2006/0132 (COD)

(2007/C 161/15)

De Raad heeft op 15 september 2006 besloten het Europees Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig artikel 175 van het EG-Verdrag te raadplegen over bovengenoemd voorstel.

De gespecialiseerde afdeling Landbouw, plattelandsontwikkeling, milieu, die met de voorbereidende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 19 februari 2007 goedgekeurd. Rapporteur was de heer **Pezzini**.

Het Comité heeft tijdens zijn op 14 en 15 maart 2007 gehouden 434e zitting (vergadering van 14 maart) het volgende advies uitgebracht, dat met 147 stemmen vóór, bij 3 onthoudingen, is goedgekeurd.

1. Conclusies en aanbevelingen

1.1 Het Comité erkent het belang van een duurzamer gebruik van pesticiden teneinde de positieve effecten ervan te vergroten en de negatieve effecten voor de landbouw, het milieu, de consument, de gebruikers en de samenleving in haar geheel te verminderen.

1.2 Het Comité is het in beginsel eens met het voorstel van de Commissie, aangezien het een kwestie betreft die van groot belang is voor het welzijn van de Europese burgers, de plattelandsontwikkeling en het behoud van de kwaliteit van het leven en het ecosysteem. Tegelijkertijd laat het voorstel voldoende ruimte over voor de ontwikkeling van producten, zodat deze, mede dankzij voortdurende kwaliteitsverbetering, zowel op de nationale als internationale markt concurrerend kunnen blijven.

1.3 Het Comité is van mening dat er nationale actieplannen moeten worden opgesteld om te bepalen wat de doelstellingen van risicobeperking zijn en om in Europa tot een echt harmoniseringsbeleid te komen.

1.3.1 Dergelijke plannen moeten zich vertalen in passende nationale, regionale en lokale maatregelen, waarbij elk van de drie dimensies van duurzaamheid (effecten op de economie, de maatschappij en het milieu) aan bod dient te komen.

1.4 Scholing en voorlichting zijn van cruciaal belang voor een rationeel en duurzaam gebruik van gewasbeschermingsmiddelen, aangezien daarmee negatieve milieueffecten kunnen worden voorkomen.

1.4.1 Scholing is nodig voor alle betrokken partijen, waaronder dus ook instellingen, overheden en niet-professionele gebruikers. Het spreekt voor zich dat dit niets verandert aan de nationale opleidingssystemen, die reeds op deugdelijke wijze worden beheerd door de daartoe aangewezen instanties.

1.5 Bewustmakingscampagnes dienen zo objectief en neutraal mogelijk te zijn en met name niet-professionele gebruikers alsook overheden en lokale instellingen te wijzen op de voordelen en de gevaren van de producten in kwestie.

1.6 Bij het nemen van voorzorgsmaatregelen op bijzonder kwetsbare plaatsen zou, net als bij het instellen van regels voor sproeien vanuit de lucht, voor een zekere mate van subsidiariteit moeten worden gekozen.

1.7 Het Comité acht het van belang dat er voldoende ruimte wordt vrijgemaakt voor onderzoek op het gebied van landbouw en gewasbeschermingsmiddelen, om zo het risico van het gebruik van (mengsels van) chemicaliën, dat altijd aanwezig is, tot een minimum te beperken.

1.8 Een ander belangrijk aandachtspunt is de samenwerking met enerzijds internationale organisaties als de FAO, de OESO en de WGO, en anderzijds de nabijgelegen regio's.

1.9 Gezien de toenemende globalisering van de landbouw- en voedselmarkt is er een communautair initiatief nodig om ervoor te zorgen dat de Europese kwaliteits- en gezondheidsnormen wereldwijd worden ingevoerd en worden opgenomen in de Codex Alimentarius.

2. Motivering

2.1 Pesticiden zijn werkzame stoffen en producten die zijn ontwikkeld om fundamentele processen in levende organismen te beïnvloeden; zij kunnen schadelijke organismen verdelgen of onder controle houden⁽¹⁾. In het voorstel van de Commissie worden pesticiden daarentegen specifiek tot de „gewasbeschermingsmiddelen”⁽²⁾ gerekend.

⁽¹⁾ Internationale gedragscode voor de distributie en het gebruik van pesticiden van de FAO, november 2002, art. 2, resolutie 1/123 van de 123e zitting van de Raad van de FAO, 2002.

⁽²⁾ Zie COM 388/2006, art. 2, lid 1.

2.2 Pesticiden worden als een cruciaal middel gezien om gewassen te beschermen tegen insecten, knaagdieren en natuurlijke ziekteverwekkers. Dit neemt niet weg dat ze zich kunnen ophopen in het milieu en, vooral wanneer ze in het drinkwater terechtkomen, de gezondheid van mens en dier ernstig in gevaar kunnen brengen. De mogelijke risico's voor de mens zijn onder meer kanker, erfelijke aandoeningen en onherstelbare schade aan het immuunsysteem.

2.3 De gezondheidsrisico's voor de mens kunnen voortvloeien uit directe of indirecte blootstelling en samenhangen met verkeerde toepassing of ongelukken, met name tijdens of na het gebruik in de landbouw, de groenvoorziening en bij andere activiteiten.

2.4 Terwijl de risico's van elke afzonderlijke werkzame stof in pesticiden tijdens de vergunningsprocedure worden onderzocht, ontbreekt het op het niveau van de lidstaten aan een geschikte methode om de gevolgen van blootstelling aan mengsels van chemicaliën te beoordelen. Daarom is het op dit moment buitengewoon moeilijk om van alle verkrijgbare substanties vast te stellen wat min of meer de gevolgen zijn voor de menselijke gezondheid ⁽³⁾.

2.5 Indirecte blootstelling kan toevallige passanten, omwonenden (door sproeiveel) en consumenten (door residuen in landbouwproducten of water) treffen en vooral ernstige gevolgen hebben voor kwetsbare bevolkingsgroepen. Zo blijkt uit recent onderzoek ⁽⁴⁾ dat foetussen bijzonder gevoelig zijn en dat hun neurologische ontwikkeling gevaar loopt als moeders worden blootgesteld aan pesticiden.

2.6 Er dient rekening te worden gehouden met het feit dat ongewilde of overmatige lozing van chemische stoffen in water, lucht of bodem risico's met zich meebrengt en tot desastreuze gevolgen kan leiden voor flora en fauna, de kwaliteit van de milieuc componenten en de biodiversiteit in het algemeen.

2.6.1 Anderzijds mag niet worden vergeten dat de moderne samenleving vertrouwt op het gebruik van een grote variëteit aan meststoffen, biociden, voedingssupplementen, insecticiden, pesticiden en herbiciden, omdat dit ook grote voordelen oplevert en de kwaliteit en veiligheid van het voedsel aanzienlijk verbetert.

2.7 Mits op verantwoorde manier toegepast, dragen zulke middelen bij tot een groot aanbod van grondstoffen, levensmiddelen en laaggeprijsde, voor alle consumenten betaalbare groenten en fruit van goede kwaliteit. Gewasbeschermingsmiddelen zorgen voor een hoge opbrengst en verminderen het gehalte aan giftige stoffen die door schimmels en bacteriën worden gevormd. Bovendien helpen zij misoogsten voorkomen, zodat er op de nationale en internationale markt altijd voldoende aanbod is van levensmiddelen.

⁽³⁾ Wereldwijd bestaan er al wel geschikte methoden, vooral in de Verenigde Staten. Zie <http://www.epa.gov/ord/htm/innovations.htm>.

⁽⁴⁾ „Development neurotoxicity of industrial chemicals”, *The Lancet*, 368 (2006), pp. 2167-2178.

2.7.1 Overigens worden fungiciden, insecticiden en herbiciden nu al aan een strenge goedkeuringsprocedure onderworpen voordat ze toegelaten worden en in de handel komen.

2.8 Het Comité erkent het belang van een duurzamer gebruik van pesticiden teneinde de positieve effecten ervan te vergroten en de negatieve effecten voor het milieu, de consument en de gebruiker te verminderen. Een duurzamer gebruik zou ook het imago verbeteren van de gebruikers en de landbouwbedrijven die behoedzaam omspringen met gewasbeschermingsmiddelen.

2.9 Er zou meer aandacht moeten komen voor de voordelen die boeren kunnen ondervinden van een rationeler en verstandiger gebruik van gewasbeschermingsmiddelen. De boeren proberen overigens al sinds jaar en dag betere methoden te ontwikkelen, zoals geïntegreerde teeltmethoden (Integrated Crop Management — ICM) en geïntegreerde bestrijding van schadelijke organismen (Integrated Pest Management — IPM). Zij zijn dan ook bereid om zich toe te leggen op geïntegreerde landbouw, wat volgens het Comité gestimuleerd zou moeten worden.

2.10 De ware uitdaging voor de toekomst is niet alleen veilige biologische en niet-biologische producten van hoge kwaliteit op de markt brengen voor de „bewuste consument”, maar ook die klanten tevreden stellen die op zoek zijn naar goede kwaliteit tegen een redelijke prijs.

2.11 Het hele milieuaspect in relatie tot het gebruik van pesticiden moet worden gezien in het kader van de prioriteiten van het Zesde milieuactieprogramma (2002-2012), dat voorziet in de uitstippeling en invoering van zeven thematische strategieën.

2.12 Er is een duidelijk verband tussen de voorstellen die in de goedgekeurde strategieën zijn gedaan. Dit geldt met name voor de strategieën voor bescherming van grondwaterreserves en natuurlijke hulpbronnen (fauna en flora), voor bodembescherming, voor afvalbeheer en voor verpakkingen en residuen, alsook voor de ontwerp-kaderrichtlijn.

2.12.1 De thematische strategie voor duurzaam gebruik van pesticiden voorziet in vier nieuwe maatregelen op het gebied van milieubescherming en volksgezondheid, waaronder een ontwerp-kaderrichtlijn voor een duurzamer gebruik van pesticiden (deze maatregel staat centraal in onderhavig advies).

2.12.2 De Commissie heeft tevens een effectbeoordeling opgesteld van de diverse scenario's voor de tenuitvoerlegging van bovengenoemde maatregelen en van de kosten die daarmee gepaard gaan. Daarin staat dat „de kosten (voor de GBP-sector en voor de landbouwers die voor de opleiding en de certificering en het onderhoud van de toepassingsapparatuur betalen) en de baten (voor landbouwers die minder GBP's gebruiken, en voor de opleidings-, onderhouds- en certificeringsbedrijven) gelijk zijn” ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ SEC(2006) 914, par. 5, tweede alinea.

2.13 Het verwachte totale netto-effect, dat overeenstemt met de daling van de externe kosten, is dan ook uitgesproken positief: „Uit een extrapolatie op basis van een breed opgezet Duits onderzoek blijkt dat een optimaler gebruik van pesticiden in de hele EU in totaal tot een besparing van meer dan 200 miljoen euro per jaar zou leiden door een daling van de externe kosten, zoals de nadelige effecten op het milieu en de menselijke gezondheid” ⁽⁶⁾.

2.14 Het Comité heeft zich in 2003 ⁽⁷⁾ al eens positief uitgesproken over het voornemen van de Commissie om een thematische strategie te ontwikkelen inzake het gebruik van pesticiden. In dit verband zou het expliciet willen wijzen op het nut van pesticiden voor de bescherming van gewassen, maar ook op het nut van andere technieken, zoals biopesticiden, plantenextracten, preventieve methoden, organische methoden en methoden om planten resistent te maken tegen bepaalde schadelijke organismen. De risico's en voordelen van al deze technieken moeten op een gedegen wetenschappelijke grondslag moeten worden geanalyseerd.

3. Het voorstel van de Commissie

3.1 Het voorstel van de Commissie beoogt de bescherming van zowel de gezondheid van mens en dier als het milieu tegen de gevaren van onjuist of overmatig gebruik van pesticiden in de landbouw en het ecosysteem. Dit moet gebeuren door een vermindering van de risico's en de milieueffecten, en „op een manier die verenigbaar is met de noodzakelijke bescherming van de gewassen”.

3.2 Het voorziet met name in:

- verplichte nationale actieplannen (NAP's) die moeten vaststellen welke soorten gewassen, activiteiten en gebieden de meeste risico's met zich meebrengen en dus de hoogste prioriteit hebben; de belanghebbende partijen dienen te worden ingeschakeld bij de opstelling, uitvoering en aanpassing van deze NAP's;
- een systeem van opleidingen en bewustmakingscampagnes voor distributeurs en professionele gebruikers van pesticiden, en voorlichting van het grote publiek via informatie- en bewustmakingscampagnes;
- een verplichte regelmatige keuring van apparatuur voor de toepassing van pesticiden, om zo de schadelijke effecten voor het milieu en de gebruikers terug te dringen;
- een verbod op sproeien vanuit de lucht (met de mogelijkheid voor eventuele ontheffingen), om de schadelijke effecten voor de volksgezondheid en het milieu te beperken;
- enkele specifieke maatregelen om het aquatisch milieu te beschermen tegen vervuiling door pesticiden;
- de afbakening van specifieke gebieden waar het gebruik van pesticiden geheel (Zero Pesticide Use — ZPU) of gedeeltelijk aan banden moet worden gelegd, in samenhang met maatregelen in het kader van andere wetgeving;
- het beheer en de opslag van pesticiden, met inbegrip van verpakkingen en eventuele residuen („pesticides life-cycle”);
- het opstellen van normen voor geïntegreerde bestrijding van schadelijke organismen, die voor de hele Unie gelden en

vanaf 2014 verplicht worden; het omschrijven van de voorwaarden voor de toepassing van deze normen;

- een systeem van geharmoniseerde indicatoren voor de verzameling en verplichte uitwisseling van statistische gegevens over het op de markt brengen en het gebruik van pesticiden. Dit is nodig om vast te stellen hoeveel vooruitgang er is geboekt bij het terugdringen van de aan pesticiden verbonden risico's.

4. Opmerkingen

4.1 Het Comité is ingenomen met het voorstel van de Commissie, aangezien het een kwestie betreft die van grote invloed is op het welzijn van de Europese burgers en consumenten, het behoud van de kwaliteit van het leven, de landbouw en het ecosysteem.

4.2 Wereldwijd wordt er naar schatting voor 25 miljard euro aan pesticiden verkocht en het gebruik van deze middelen in ontwikkelingslanden blijft, ondanks hun stagnerende of krimpende markten ⁽⁸⁾, zeer hoog. In verband met de toenemende globalisering van de landbouw- en voedselmarkt dienen alle partijen overigens alsmaar strenger toe te zien op de naleving van de productie- en gezondheidsnormen van de Codex Alimentarius. Dit moet voorkomen dat ook deze markt gebukt gaat onder de gevolgen van de wet van Gresham ⁽⁹⁾.

4.3 Over de hele wereld worden overigens enorme hoeveelheden pesticiden gebruikt zonder dat dit nodig is. Een groot aantal mensen krijgt te maken met vergiftiging, doordat boeren, gebruikers en lokale autoriteiten niet of niet voldoende bekend zijn met de nieuwe toepassingsmethoden en de gebruikte apparatuur verouderd of slecht onderhouden is. Bovendien worden gevaarlijke stoffen die in de EU allang verboden zijn, nog steeds gebruikt in ontwikkelingslanden ⁽¹⁰⁾.

4.4 Het Comité pleit voor het opstellen van nationale actieplannen met kwantitatieve doelstellingen en tijdschema's, waarin wordt bepaald welke maatregelen er op nationaal, regionaal en lokaal niveau precies nodig zijn voor het terugdringen van de risico's in verband met pesticiden. Daarbij moet rekening worden gehouden met de drie dimensies van duurzaamheid (effecten op de economie, de maatschappij en het milieu).

4.5 Vanuit maatschappelijk oogpunt gezien is een verantwoord gebruik van gewasbeschermingsmiddelen absoluut noodzakelijk om tegemoet te komen aan de steeds hogere eisen van onze samenleving, om de boeren in staat te stellen hun taak binnen de voedselketen te vervullen, om de consument te voorzien van kwalitatief goede producten, en om, met het oog op de Lissabon-strategie, op zowel de nationale als internationale markt voldoende concurrentie binnen de landbouw te kunnen waarborgen.

4.6 Ook om economische redenen moet het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen zijn toegestaan, althans voor zover het ervoor zorgt dat ziekten onder controle blijven, de opbrengst en de beschikbaarheid van landbouwproducten worden vergroot en het voor de boeren rendabel blijft hun bedrijf voort te zetten.

⁽⁶⁾ SEC(2006) 914.

⁽⁷⁾ PB C 85 van 8 april 2003, p. 112-118.

⁽⁸⁾ FAO www.fao.org/resolutie/1/123, Raad van de FAO, september 2002.

⁽⁹⁾ http://en.wikipedia.org/wiki/Gresham's_Law.

⁽¹⁰⁾ Lindaan is bijvoorbeeld sinds 2005 verboden in de EU, maar wordt nog steeds gebruikt in ontwikkelingslanden.

4.7 Wat tot slot de milieudimensie betreft, is het zaak om onnodige risico's als gevolg van een te hoge concentratie van chemische stoffen in het water, de bodem, de lucht, alsook in verwerkte landbouwproducten en levensmiddelen te vermijden. Dergelijke stoffen zijn schadelijk voor flora en fauna, de mens, de kwaliteit van het milieu en de biodiversiteit in het algemeen. Tegelijkertijd moet echter worden voorkomen dat plantenziekten zich verspreiden.

4.8 Om te voorkomen dat de concurrentieverhoudingen op de interne markt worden scheefgetrokken, is het belangrijk dat voor de maatregelen in het kader van de nationale actieplannen in de hele EU dezelfde richtsnoeren en criteria gelden.

4.9 Opleiding, scholing en voorlichting vormen niet alleen de basis voor een rationeel en duurzaam gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in de landbouw, maar zijn ook een voorwaarde om goede agrarische praktijken te waarborgen en mogelijke negatieve milieueffecten te voorkomen. Vooral de geïntegreerde scholing van alle betrokken partijen, dus ook instellingen, overheden en de niet-professionele gebruikers, is van groot belang.

4.10 Elke lidstaat heeft zijn eigen opleidingssysteem, dat diep verankerd is in de nationale wet- en regelgeving en dat op deugdelijke wijze wordt beheerd door daartoe aangewezen instanties. Het Comité is dan ook van mening dat er een flexibel communautair kader nodig is dat aansluit op de wensen van de diverse gebruikersgroepen. Dit kan ook leermethoden en opleidingsinhoud impliceren die door bevoegde partijen op Europees niveau⁽¹¹⁾ zijn goedgekeurd en die in elke lidstaat het onderwerp zijn geweest van een sectorale dialoog tussen de sociale partners.

4.11 Het bovenstaande geldt ook voor de informatie- en bewustmakingscampagnes over de voordelen van de diverse gewasbeschermingsmethoden en over de schadelijke gevolgen en de daarmee gepaard gaande risico's. Dergelijke campagnes dienen zo objectief en neutraal mogelijk te zijn en zouden door de lidstaten kunnen worden gefinancierd door middel van heffing op gewasbeschermingsmiddelen. Een deel van de opbrengst hiervan zou kunnen worden aangewend voor het op internet plaatsen van eenvoudige maar accurate technische handleidingen ten behoeve van vooral de niet-professionele gebruikers.

4.12 Het is van cruciaal belang dat de lidstaten de apparatuur voor de toepassing van pesticiden systematisch onderwerpen aan een technische keuring en periodiek onderhoud. Dit dient te gebeuren op grond van gemeenschappelijke en geharmoniseerde normen, die uitgaan van bepaalde basisvereisten.

4.13 Bij het nemen van voorzorgsmaatregelen op bijzonder kwetsbare plaatsen, zoals waterbeschermingsgebieden⁽¹²⁾ (waarvoor de kaderrichtlijn Water geldt) en Natura 2000-gebieden, dient rekening te worden gehouden met de lokale

omstandigheden en het type gewas dat wordt verbouwd (bijvoorbeeld rijst).

4.13.1 Om de risico's in te dammen, is het van belang dat er wordt gekozen voor de „beste praktijken” en dat daarvoor een evenwichtig en rationeel geheel van gemeenschappelijke regels en minimumniveaus wordt vastgesteld. Algemene verbodsbepalingen gaan echter te ver en kunnen beter achterwege blijven. De lidstaten dienen zelf uit te maken welke maatregelen ze het beste kunnen treffen en hoe ze de strikte naleving daarvan willen controleren.

4.14 Met betrekking tot het uitvoeren van strenge voorschriften voor het sproeien vanuit de lucht wil het Comité erop wijzen dat op sommige plaatsen en in bepaalde situaties eenvoudigweg geen andere methoden kunnen worden toegepast. Daarom zou het wellicht niet verkeerd zijn om hiervoor in zeer beperkte mate uitzonderingen toe te staan, waarbij er evenwel nauwlettend op moet worden toegezien dat de gebruikers op een veilige manier en met de nodige kennis van zaken met de producten in kwestie omgaan en dat de volksgezondheid en het milieu niet in gevaar komen. De lidstaten en de diverse bevoegde instanties zouden aan de hand van uniforme procedures voor de risicobeoordeling de veiligheids- en bekwaamheidsniveaus systematisch moeten controleren.

4.15 In het gemeenschappelijk landbouwbeleid groeit de steun⁽¹³⁾ voor de ontwikkeling van geïntegreerde teeltmethoden, waarin geleidelijk aan en op basis van onderling overleg, ook een plaats zou moeten worden ingeruimd voor de geïntegreerde bestrijding van schadelijke organismen⁽¹⁴⁾. Het Comité is een groot voorstander van geïntegreerde teeltmethoden, die de hoeksteen vormen van de duurzame landbouw.

4.16 Toch is het buitengewoon moeilijk om te bepalen welke effecten kunnen worden toegeschreven aan gewasbeschermingsmiddelen en welke aan een hele reeks andere landbouwtechnieken (bijvoorbeeld wisselbouw). Indien de lidstaten verplicht worden om vóór 2014 met algemene objectieve normen voor geïntegreerde bestrijding te komen, dan dienen de gebruikers bij het opstellen van dergelijke normen te worden betrokken en dient er in alle opzichten rekening te worden gehouden met de geïntegreerde teeltmethoden, de technische ontwikkelingen en de uitkomsten van technologisch onderzoek in de sector. Dit laatste moet ook via de werkprogramma's van het VIIe Kaderprogramma voor O&T worden ondersteund en gestimuleerd.

4.17 Het Comité acht het van belang dat er in de werkprogramma's en aanbestedingen voor het Zevende Kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (2007-2013) voldoende ruimte wordt vrijgemaakt voor onderzoek naar de schadelijkheid van nieuwe technieken op het gebied van landbouw en gewasbeschermingsmiddelen, en dat er ook aandacht is voor risicobeperking bij het gebruik van (mengsels van) chemicaliën.

⁽¹¹⁾ Zie ECPA, „Training resource for trainers on ICM” en „Guidelines on the Sustainable use of Crop protection products”.

⁽¹²⁾ Zie Richtlijn 91/414 en de daarin genoemde goede praktijkvoorbeelden.

⁽¹³⁾ CEAS, „Report on CM Systems in the EU carried out for DG Environment” en EISA, „Codex on Integrated Farming. Initiative on Sustainable development in Agriculture”. Het CEAS-rapport spreekt zich uit voor erkenning van deze „codex”.

⁽¹⁴⁾ „Report on CM Systems in the EU”, Europese Commissie, mei 2003; „Comments from PAN Europe and the EEB”, september 2002.

4.18 In zijn initiatiefadvies „De toekomst van het GLB” ⁽¹⁵⁾ draagt het Comité verschillende mogelijkheden aan om de milieuaspecten beter te integreren in het landbouwbeleid. Op grond van de zogenoemde „tweede pijler” van dat beleid kunnen de lidstaten in hun nieuwe structuurfondsenprogramma's voor de periode 2007-2013 en in hun nationale en regionale ontwikkelingsplannen voor plattelandsgebieden compensatiemechanismen in het leven roepen voor boeren die erin slagen de risico's van chemische gewasbeschermingsmiddelen in te perken ⁽¹⁶⁾.

4.19 De definitie van geïntegreerde bestrijding van schadelijke organismen dient aan te sluiten op de nieuwe bepalingen inzake het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen. Ook dient zij rekening te houden met de verschillende natuurlijke en klimatologische omstandigheden binnen de EU.

4.20 Gewasbeschermingsmiddelen dienen zodanig te worden gehanteerd en opgeslagen dat de volksgezondheid en het milieu op geen enkele wijze in gevaar komen. In aanvulling op het onderhavige voorstel zou er op communautair niveau een pakket van minimumeisen moeten komen voor de opslag van pesticiden bij de groothandel, winkeliers en boeren ⁽¹⁷⁾.

4.21 Wat het systeem van geharmoniseerde indicatoren voor de verzameling en verplichte uitwisseling van informatie over

het op de markt brengen en het gebruik van pesticiden betreft, is het Comité het er volledig mee eens dat er statistische gegevens nodig zijn en dat er periodiek gegevens moeten worden verzameld op basis van op Gemeenschapsniveau geharmoniseerde risico- en gebruiksindicatoren.

4.22 Het is van belang dat de gegevens die bij alle betrokken partijen worden opgevraagd, homogeen zijn en dat elke vorm van overlapping wordt vermeden. De gegevensverzameling dient in administratief en technisch opzicht niet tot extra rompslomp te leiden.

4.23 De indicatoren dienen uit te gaan van het risiconiveau (en niet zozeer van de gebruikte hoeveelheden of de residuconcentraties) en van de gevolgen voor de volksgezondheid, onder meer op basis van analyses van de WGO/WHO. Ook zouden ze rekening moeten houden met het verspreidingsniveau van ziekten en ziekteverwekkers die van invloed zijn op de productie.

4.24 Het Comité wijst erop dat ook de internationale aspecten voldoende aandacht dienen te krijgen, zoals de samenwerking met internationale organisaties als de FAO ⁽¹⁸⁾ en de OESO ⁽¹⁹⁾ en met nabijgelegen regio's, in het bijzonder de landen van het zuidelijke Middellandse-Zeegebied, de Balkan en de nieuwe buurlanden.

Brussel, 14 maart 2007

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
D. DIMITRIADIS

⁽¹⁵⁾ PB C 125 van 27 mei 2002, p. 87-99.

⁽¹⁶⁾ PB C 85 van 8 april 2003, p. 112-118.

⁽¹⁷⁾ Zie ook „Guidelines for Packaging and Storage of Pesticides” (FAO, 1985). De communautaire wetgeving inzake de opslag van chemische stoffen voorziet momenteel alleen in regels voor grote hoeveelheden. Hoewel er zeker behoefte aan is, ontbreekt het aan voorschriften voor individuele gebruikers die een beperkte hoeveelheid pesticiden in voorraad hebben.

⁽¹⁸⁾ Vooral in verband met de tenuitvoerlegging, de naleving en de actualisering van de „Internationale gedragscode voor de distributie en het gebruik van pesticiden” (november 2002).

⁽¹⁹⁾ Vooral in verband met de ontwikkeling van de indicatoren.